

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport

Številka: 602-01/14-2/
Ljubljana, 5. 2. 2014

EPA 1719-VI

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na podlagi 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) sprejela

M n e n j e

k Predlogu resolucije o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 (ReNPŠ14–23)

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 13. seji 29. 1. 2014 obravnavala Predlog resolucije o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 (ReNPŠ14–23), ki ga je v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog resolucije **podpira**.

* * *

Predlog resolucije je strateški sistemski dokument, ki na področju športa opredeljuje smernice pri naslednjih ciljih: povečati delež športno dejavnih odraslih prebivalcev Slovenije na 70 odstotkov, povečati delež športno dejavnih prebivalcev v strokovno vodenih programih in število športnikov v tekmovalnih sistemih za 3 odstotke, obdržati število vrhunskih športnikov in povečati prepoznavnost športa kot pomembnega družbenega podsistema. Dokument je pripravljen na podlagi analize Nacionalnega programa športa za obdobje 2000–2010 in na oceni stanja za 2011 in 2012. Kazalniki kažejo, da se je šport v Sloveniji vsestransko razvijal in je kakovostno napredoval. K temu so pripomogli dodatni ukrepi države in lokalnih skupnosti, društvena samoiniciativa in razmah podjetništva v športu: od 2011 se je število športnih društev povečalo za 147 odstotkov in 2012 je njihov delež presegel 61 odstotkov celotne društvene organiziranosti v Sloveniji, športna društva pa so še vedno glavni nosilec športne dejavnosti izven vzgojnoizobraževalnega sistema. V analiziranem obdobju se je število registriranih športnikov v tekmovalnih nacionalnih panožnih zvezah povečalo za osemkrat, število vrhunskih športnikov pa za dobrih 51 odstotkov. To naj bi bil rezultat povečane skrbi države za strokovno delo z otroki in mladino, dodatnih športnih programov v vrtcih in osnovnih šolah ter gradnje športnih objektov, ki je v strukturi javnofinančnih izdatkov za 2011 po vsebinah nacionalnega programa predstavljala dobrih 53 odstotkov, 2001 pa 48 odstotkov.

* * *

Komisija ugotavlja, da se vrsta podpornih mehanizmov na področju športa vendarle ni udejanila, in sicer pri uveljavljanju programov športne vzgoje v celotni izobraževalni vertikali, na področju zdravstvenega varstva športnikov, pri vzpostavljanju statusnih pravic trenerjev, pri

razvoju športne dejavnosti otrok in mladine s posebnimi potrebami ter invalidov. Enakomerna medijska pokritost vseh športnih panog na vseh tekmovalnih in kakovostnih ravneh ni bila dosežena oziroma so mediji premalo pozornosti posvečali promociji poslanstva športa kot pomembnega dejavnika zdravega načina življenja. Tudi civilna športna sfera je bila premalo vključena v soodločanje pri javnem financiranju in izvajanju športa na lokalni ravni.

Komisija ugotavlja, da je Olimpijski komite-Združenje športnih zvez dal soglasje k predlogu resolucije, vendar k javni obravnavi predloga resolucije niso bili povabljeni vsi deležniki kot npr. predstavniki športnikov. V razpravi je bila izpostavljena vrsta vprašanj, povezana s statusom vrhunskih športnikov, zlasti glede pogojev za vključitev v visokošolsko izobraževanje in odkrivanja novih kariernih možnosti po koncu športne kariere. Predlog nacionalnega programa pri davčnih spodbudah za razvoj športa posebej ne omenja športnikov kot glavnih akterjev; dokument ne omenja systemske ureditve poklicnega športa z vidika formalnega statusa društev ali gospodarske družbe ter socialnega statusa poklicnih športnikov in strokovnih delavcev. Komisija izpostavlja, da bi bilo treba več pozornosti nameniti ugodni davčnih politiki oz. finančnim spodbudam na področju športnega podjetništva, saj se šport medsebojno dopolnjuje z drugimi družbenimi in gospodarskimi podsistemi ter soustvarja učinke trajnostnega razvoja.

Komisija ocenjuje, da je uresničevanje športnih programov v celotni vzgojnoizobraževalni vertikali nezadovoljivo, saj se je v zadnjih letih število ur športne vzgoje zmanjšalo predvsem v nekaterih srednješolskih programih, z uvedbo bolonjske reforme pa je bila športna vzgoja izključena iz rednih programov. Komisija zato podpira ukrepe, s katerimi bi se povečala količina obveznih in izbirnih ur športne vzgoje ter kakovost športnih programov. Športna vzgoja bi morala ponovno postati del rednih visokošolskih programov, saj je tudi na tej stopnji pomembna za razvoj fizičnih in psihičnih sposobnosti posameznika in pozitivno vpliva na njegove delovne navade, spodbuja njegovo odgovornost do skupine, razvija njegove veščine podrejanja in vodenja, vpliva na njegov odnos do poraza in zmage itd.

* * *

Komisija na podlagi razprave predlaga naslednjo spremembo besedila predloga resolucije in matičnemu Odboru Državnega zbora za kulturo predlaga, da ga povzame kot svoj amandma:

"V 9. poglavju ReNPŠ14–23 (Prednostne naloge) se ukrep "Obštudijske športne dejavnosti" iz druge skupine uvrsti v prvo skupino na drugo mesto, takoj za ukrepom "Prostočasna športna vzgoja otrok in mladine"."

Obrazložitev:

Predlog resolucije v 9. poglavju pravi: "Če razpoložljiva sredstva v posameznem letu ne bodo zadoščala za udejanjanje nacionalnega programa športa v celoti, se upošteva prednostni red izvajanja ukrepov, ki se sofinancirajo skozi letne programe športa, razvrščene v dve skupini." Sofinanciranje in posledično obstoj programov obštudijske športne dejavnosti je ogrožen zaradi uvrstitve v drugo skupino ukrepov. V obdobju recesije oz. finančne krize bo s proračunskimi sredstvi težko zagotoviti uresničitev vseh strateških ciljev predloga resolucije. Neustrezna uvrstitvev ukrepa "obštudijske športne dejavnosti" tako ogroža obstoj športnih programov za študente kot tudi strateški cilj, in sicer da so študentje ena od skupin v izobraževalnem procesu, ki naj bi ozaveščenega posameznika vzgajal tako, da mu bo šport postal nujni del zdravega življenjskega sloga in pozitivne življenjske naravnosti.

* * *

Za poročevalca je določen član komisije prof. dr. Radovan Stanislav Pejovnik.

Mag. Damijana Zelnik, l. r.
sekretarka

Dr. Zoran Božič, l. r.
predsednik